

Herferðin hjá Dagblaðnum móti innsavningini hjá FA

Ílt eyga skal einki gott sjá, hugsaði eg við nær sjálfum, tá eg hugdi í Dagblaðið mikudagin.

Í hesum blaðnum fer blaðstjórin og ein dulnevnd flakakona (kanska flakakonan í Leirvík?) í hernað móti Føroya Arbeðarafelag og tiltaki arbeðarafelaganna at savna pening til kolanámsmenninar, sum eru í verkfalli í Bretlandi.

Í herferðini móti FA og Ingeborg Vinther gloymir bæði blaðstjórin og dulnevnda flakakonan tað, sum FA hevur sett í verk — nevniliga at visa kolanámsmonnum og familjum teirra samhuga á jolum við mati, tunganesti og nøkrum oyrum.

Í staðin verður kastað FA, at formaðurin í fakfelagnum hjá bretska kolanámsmonnum, Arthur Scargill, er kommunistur, at verkfallið er politiskt, at fakfelag í Sovjet og sjálfur Gadaffi hava stuðlað kolanámsmonnum, og at Ingeborg Vinther koyrdi limirnar í FA í verkfall í samband við merkjamálið undan jolum.

Hesi álopin vísa einaferð afturat hatsku muruna á Dagblaðsmonnum. Álopin vísa andstygdina móti fakfeløgum, arbeðarastættini og øllum tí, sum ber dóm av solidariteti.

Vánalig burturforklaring

Oddagreinin í Dagblaðnum roynir at burturforklára orsøkirnar til kolanámsverkfallið. Í sínum ótrúliga naiviteti roynir blaðstjórin at bera í bótufaka fyrri harðrendu og arbeðarafiggindaligu Thatcher-stjórnini, og sigur, at teir 20.000 kolanámsmennir høvdu fingið arbeði í øðrum nánum, og teir sum ikki fingi, kundu verið umskúlaðir til aðra vinnu.

Í lötuni ganga 3-4 milliónir arbeðsleys í Bretlandi. Dagblaðið kundi kanska so smátt farið at umskúlað hesar milliónir

nar, sum hava havt ta vanlagnu at missa arbeði sitt!!!

Øll, sum fylgja eitt sindur við, víta, at kolanámsfelagið fór í verkfall imóti ætlanini hjá jarnhørðu fólkafløks-kvinnuni Thatcher, og fylgisneytum hennara, um at steðga nøkrum kolanámum, tí tey geva ikki yvirskot, og við tí avleiðing, at einir 20.000 máns gerast arbeðsleysir.

Hvat er avgerandi og ikki

Tey, sum fylgja við, víta eisini, at leiðslan í kolaar-beðarafelagnum bar seg ikki rætt at, tá hon lýsti verkfallið, tí hon læt ikki eina atkvøðugreiðslu taka støðu til málið.

Hetta er óvæð eisini orsøkirnar til, at Abeðaraflokkurin, Labour, og fakligi landsfelagsskapurin, TUC, hava hildið aftur at stuðla kolanámsmenninar alment við peningi, hóast felagsskapirnir hava stuðlað moralskt.

Men hinvegin hava fakfeløg og fakfelagslimir í Bretlandi og úr øllum Vestur-europa stuðlað við stórum peningagávum.

Okkum er líka mikið, um leiðslan í kolanámsfelagnum bar seg rætt at ella ikki, um Scargill er kommunistur ella ikki, tí tað er ikki tað avgerandi. Tað, sum hevur týðning, er, at framvegis stríðast 120 ella 130.000 kolamenn imóti ætlanini at steingja kolanámin, har teir arbeða. Og tað er hesum monnum og familjum teirra, FA, arbeðarafeløg kring landið og onnur samhugað vilja skapa ein fløva á jolum. Og tað verður uttan fløvandi hondina á forsiðu Dagblaðsins.

FA lýsti ikki nakað verkfall

Eisini verður í neyð Dagblaðsins kastað Ingeborg Vinther fyrri, at hon koyrdi limir sínar í verkfall undir

merkjastriðnum.

Soleiðis kann alt snúgvast, tá Dagblaðið skal renna sneisaorindir fyrri nakrar ódemokratiskar virkisleiðslur — ja, soleiðis víta tær seg at vera í fjør.

FA lýsti einki verkfall. Hinvegin setti FA limum sínum forboð imóti at brúka eftirlitsmerkir, tá hesi vórðu brúkt til skráseting av einstaklinga arbeði!

Á tíðindafundi í samband við tiltakið segði leiðslan í FA seg ikki rokna við, at arbeðskeypararnir fóru at seta nakað móttiltak í verk.

Grundgevingin hjá FA var, at í fleiri forom eiga arbeðsfólkin, aðrir einstaklingar og kommunurnar flakavirkini. Og FA hugsaði, at virkisleiðslurnar fóru ikki at seta nakað í verk móti virkisánar-unum.

Men í hesum mistók stjórnin í FA seg. Tíðar-bilið var kanska heldur ikki tað rætt. FA skuldi kanska havt roynt eina-

ferð afturat at samráðast fram til eina loysn. Og okkurt triðja var kanska heldu, ikki nóg væl umhugsað.

Kortini skal einaferð afturat víst á, at talan var um eitt ynski frá feløgum — og tað kom so týðiliga til sjóndar á kjakfundinum seinasta heyst.

Virkisleiðslurnar noktaðu

FA vísti ikki einaræðislyndi, sum onkur hevur sagt og skrivað. Hinvegin vístu virkisleiðslurnar einaræðislyndi og nevndirnar lótu sær lynda. Tær lögdu sektin á, um arbeðsfólkið í summum forom áttu meginpartin av partapeninginum og høvdu tikið stig til virkið.

FA setti ikki nakað verkfall í verk, men virkisleiðslurnar, umboðaðar av ráfiskakeyparafelagnum, noktaðu at taka imóti, og soleiðis koyrdi fólkið til hús!

At skuldseta FA og formannin fyrri ikki at vera solidarisk er ein grov skuldseting, tí eg vildi mett, at ein og hvør, sum tekur fakfelagsarbeði upp á seg, ger tað út frá solidariskum hugsjónum.

Er tað nakar, sum hevur roynt at fingið FA at virka betur, at fáa limirnar meira virknar, at útbúgva teir, so teir eru betur førir fyrri at klára seg úti á arbeðsplássunum, og annars ganga feløgnum til handa, tá trupulleikar taka seg upp, nátt sum dag, so er tað FA-formaðurin. Men eingin er lýtaleysur.

námsfakfelagnum, sigur.

Orsøkin til verkfallið er ikki annað enn arbeðs-kráin hjá bretska almenna kolanámsfelagnum: Niðurlægging av teimum kolanámum, sum á ongan hátt bera seg longur. Henda niðurlægging hevði tikið fleiri ár, og teir 20.000 námsarbeðsmennir, sum eru í hesum nánum, høvdu skift til onnur nám, fingið eina ella tvær árslønir útgoldnar ella fingið umskúling til annað arbeði.

Men kommunisturin Scargill ynskti at fella bretska stjórnina hjá Thatcher, eins og undamaður hansara, Joe Gormley, feldi stjórnina hjá Heath í 1974. Men hetta er miseyndað, tí Thatcher letur seg ikki stanga.

Nú hevur sjálfvirkur Arbeðaraflokkurin í roynd og veru vent til ábyrgdarleysa Scargill bakið, og námsmenn fara aftur til arbeðis í túsundatali fyrri hvørja viku sum fer.

Í villskapi hevur Scargill tikið móti peningahjálp frá sovjetiskum fakfeløgum (sum ongan avgerðar-rætt hava) og frá lýskum „fakfeløgum“ (stuðuldukkur hjá Gadaffi).

Leiðslan í FA sýnist at hugsa meiri um jólni hjá bretska námsfamiljum í ár, enn hon hugsaði um jólni hjá føroyskum familjum í fjør, tá alt landið lá verkfalsrakt.

Á rættari leið

Hjá Dagblaðnum er tað ein sjálfvirkur at berjast imóti fakfeløgnum, bróta niður, og sáa misálit, sum Dagblaðið so trúliga gjørdi undir merkjamálum og hevur gjørt undir øðrum fakligum ósemjum. Hjá Dagblaðnum eru fakfeløgini, sum stríðast fyrri böttum lønarkorum, arbeðskorum og livikorum annars, tann stóri vandin. Tað hevur Dagblaðið sýnt til fulnar fleiri ferðir.

Neyvan er tað beiskt hjá fakfelagsfólki at verða álopin av Dagblaðnum, ella fólkafløksmonnum, tí hetta áðannar, at tey eru á rættari leið. Men at verða álopin av sínum egna man vera beiskt, og onkur spyr

uttan iva seg sjálfan, hvi ólukkan taka alt hetta stríðið upp á seg fyrri at bota korini hjá fólkinum til ampa fyrri seg sjálfan.

FA og arbeðarafeløgini kring landið hava stóra tøkk uppiborna fyrri at tey royna at gera jólni hjá kolanámsmonnum og familjum teirra eitt sindur hugnaligari og minni trong.

Tiltakið hjá arbeðarafeløgnum er eitt prógv um, at Dagblaðsgeisman ikki heilt hevur oytt samhugakensluna í fólki okkara.

Latið tykkum ikki lynda av, at nakrar rottur fingi ilt av tiltakinum.

Jóhann Mortensen

SWAN Jólakappingin

Myndaparturin í dag:

Klippið hann út og festið hann á plátuna

Sjálvandi nýtir hon SWAN mjøl frá P/F Poul Hansen

